

ning gjældende, at det var ønskeligt at komme til en Sammenlægning af disse Fonds, samt at sætte dem i Forbindelse med Statskassen. Man kan forsaavidt sige, at den ærede Kultusminister gaar et Skridt ind paa denne Vej, idet han foreslaar at inddrage et af de separate Fonds, nemlig den polytekniske Lærestift med dens Kapital; men den ærede Minister vil vist have været opmærksom paa, at det neppe er et Skridt, som vil finde Billigelse fra den Side, som i det Hele taget har ønsket en fuldstændig Inddragning af disse Fonds; thi netop at ville inddrage dette separate Fond, hvis Inddragelse vil være i Disfavør af Statskassen, og at lade de øvrige Fonds, hvis Inddragelse kunde være i Favør af Statskassen, blive staaende, vilde være en Deling af Spørgsmaalet, som man neppe vil være synderlig tilbøjelig til at gaa ind paa. Jeg tror derfor, at man i det Hele taget maa møde dette Lovforslag med den Betragtning, at en Foranstaltning, der er saa kostbar som denne, neppe bør tilraades, før vi ere komne til en tilfredsstillende Ordning af de separate Fonds Stilling i Almindelighed. Dertil kommer, at den Vej, hvorpaa man her har slaaet ind, den Fremgangsmaade, man her har brugt, saaledes som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) har gjort opmærksom paa, ikke just synes synderlig tillokkende. Jeg skal ikke dvele ved de Indvendinger, der kunne gøres imod Realiteten af selve Forslaget om at flytte den polytekniske Lærestift ind i botanisk Have, thi det nævnte ærede Medlem har allerede tilstrækkelig tydeligt fremhævet, hvad der med Rette taler derimod; men vi have ved Siden af et Forslag som dette visse Præcedenser, som virke og naturlig maa virke affrækkende. Der er indenfor disse Institutioner en vis Tilbøjelighed til at lægge Planer, som have et større Omfang, end Nødvendigheden kræver, og i den Henseende er der en mærkelig Modsatning til Bestrebelserne paa det økonomiske Omraade, hvor vi jo have stærke Exempler paa, at man mere er tilbøjelig til at anlægge en for lille Maalestok end en for stor. Et Exempel herpaa er selve den botaniske Have, med Hensyn til hvilken det fra alle Sider erkjendes, at den Plan, der fra Begyndelsen af blev lagt for dette Anlæg, var større, end Videnskabens Lære egentlig maatte kræve. Det er maasse mere end et Tilfældets Ironi, at dette Forslag er kommet i en vis lokal Forbindelse med botanisk Haves Grund, hvorved vi endnu tydeligere mindes om, hvorledes Fremgangsmaaden var ved den nye botaniske Haves Anlæg. Dens Anlæg og Drift viser sig nu at blive saa kostbar, at jeg er overbevist om, at man, havde man havt nogen Anelse derom, da man gif til Beslutningen, da aldrig havde fattet den. Et analogt Tilfælde møder os ogsaa paa et andet Punkt under Betragtningen af Motiverne til dette Lovforslag, nemlig med Hensyn til den Maade,

hvorpaa Forslaget er blevet til. Vi erindre Alle det Exempel, hvortil jeg sigter, nemlig den Maade, hvorpaa man paabegyndte Bygningen af det kongelige Theater, idet man der gif ud fra et Overlag, en Tegning og en Plan, som man fra Begyndelsen af vidste eller maatte vide, ikke vilde lade sig udsøre indenfor Grændserne af den bevilgede Sum. For at bringe Overlaget indenfor disse Grændser, tog man sig for at beklippe Anlægssummen paa det ene og det andet Punkt, indtil man havde faaet den ned til en saadan Størrelse, at den kunde passere overfor Bevilningsmagten, og en lignende Fremgangsmaade synes man at have bragt til Anvendelse ved Udarbejdelsen af Planen i den foreliggende Sag. Der er nemlig lagt en Plan, som i og for sig peger videre, end Diebliftets Krav egentlig fordrer, men man har med Hensyn til Befolkningen ogsaa her troet at kunne beklippe den paa visse Punkter; for saaledes at tilveiebringe en Nedsættelse. Jeg skal dog villig indrømme, at den Nedsættelse, man paa denne Maade har tilveiebragt, ikke er stor, og at der endda bliver en særdeles betydelig Anlægssum tilbage. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) i, at Tidspunktet efter de Betragtninger, han har gjort gjældende, utvilsomt ikke nu er til at træffe en endelig Bestemmelse om dette Forhold. Det Gæste, der kunde motiveres at fremskynde en Afgjørelse, skulde være, at der inden den 23de Marts 1876 skal svares Kjøbenhavns Kommune, om man vil overtage det Areal, som det paa et vist Punkt af Forhandlingerne var paatænkt at anvende; men efter den Dom, jeg har været i Stand til at danne mig af Motiverne, ser jeg ikke rettere, end at den ærede Kultusminister vistnok vil gjøre Ret i ikke at modtage dette Tilbud, og at altsaa den nævnte Frist uden Skade kan udløbe saaledes, at man ikke modtager Tilbudet om den omhandlede Grund paa Boulevardterrænet. Jeg er fuldstændig enig med den høitæredede Minister i, at det, at indlade sig paa et Kjøb paa dette Terrain for en Kjøbesum, der vilde omfatte Tredieparten af den Kapital, Staten i sin Tid fik for Demarkationsterrænet, vilde være høist kuisst. Dette Hensyn tror jeg altsaa ikke spiller nogen Rolle, og der vil vel ikke i Fremtiden være at vælge mellem Andet end at benytte den nuværende Plads for den polytekniske Lærestift eller at flytte den derud, hvor Forslaget viser hen Uden at ville foregribe den Dom, man senere desangaaende maatte komme til, vil jeg dog sige, at jeg er meget tilbøjelig til at give det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds Ret i, at Forbelen ved at have den polytekniske Lærestift i nær Forbindelse med Universitetet maa være afledes overveieende. Naar jeg idag stemmer for dette Lovforslags Fremme, er det derfor kun, for at man ved en fortset Forhandling af Sagen kan